

K J S

King James bibeln på svenska
[Nahum]

December 2022

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Ninevehs börda. Elkoshiten Nahums syns bok.

2 Gud *är* avundsjuk, och HERREN hämnas; HERREN hämnas, och *är* rasande; HERREN kommer ta hämnd på sina motståndare, och han förvarar *vrede* åt sina fiender.

3 HERREN *är* sakta till *vrede*, och stor i makt, och kommer absolut inte frikänna *den onde*: HERREN *har* sin väg i virvelvinden och i stormen, och molnen *är* hans fötters damm.

4 Han tillrättavisar havet, och gör det torrt, och torkar ut alla floderna: Bashan försmäktar, och Karmel, och Libanons blomst tynar bort.

5 Bergen skälver för honom, och höjderna smälter, och jorden blir bränd vid hans närvaro, ja, världen, och alla som bor i den.

6 Vem kan stå inför hans *vrede*? Och vem kan förbli i hans ilskas *vredesglöd*? Hans raseri hålls ut såsom eld, och klipporna störtas ner av honom.

7 HERREN *är* god, en fästning på nödens dag; och han känner dem som litar till honom.

8 Men med en störtflod kommer han göra fullständigt slut på dess plats, och mörker skall förfölja hans fiender.

9 Vad inbillar ni er emot HERREN? Han kommer göra fullständigt slut *på den*: anfäktelsen skall inte resa sig två gånger.

10 Ty medan *de är* hopslingrade

som törnen, och medan *de är* druckna *som* fyllon, skall *de* förtäras såsom helt torr åkerstubbe.

11 Det finns *en som* har kommit ut från dig, som tänker ut ont emot HERREN, en ond rådgivare.

12 Så säger HERREN; Även om *de är* stilla, och likaså många, skall *de* ändock så huggas ner, när han skall passera igenom. Fastän jag har ansatt dig, kommer jag inte ansätta dig något mer.

13 Ty nu kommer jag bryta av hans ok ifrån dig, och kommer ta sönder dina bojor.

14 Och HERREN har gett en befallning om dig, *att* ingen mer av ditt namn *skall* sås: ur dina gudars hus kommer jag hugga av den snidade avgudabilden och det gjutna belätet: jag kommer göra i ordning din grav; ty du är vidrig.

15 Se, på bergen *springer* hans fötter som för med sig goda nyheter, som utropar frid! O Judah, fira dina högtider, infria dina löften: ty den onde skall inte mer passera igenom dig; han är fullständigt avhuggen.

Kapitel 2

1 Han som slår sönder i bitar har kommit upp inför ditt ansikte: vakta *vid* krigsanordningen, bevaka vägen, gör *dina* höfter starka, förstärk *din* makt väldeliga.

2 Ty HERREN har vänt bort Jakobs storslagenhet, liksom Israels storslagenhet: ty plundrarna har

länsat dem, och fördärvat deras
vinträdsgrödar.

3 Hans mäktiga mäns sköld har
gjorts röd, de tappra männen *är*
klädda i scharlakansrött: vagnarna
skall vara utrustade med flammande
facklor på hans förberedelses dag,
och granträden skall skakas
våldsamt.

4 Vagnarna skall härja på gatorna, de
skall preja varandra på
huvudvägarna: de skall se ut som
facklor, de skall åka som blixtar.

5 Han skall komma ihåg sina
aktningsvärda: de skall snubbla
under sin gång; de skall skynda till
dess mur, och försvaret skall
förberedas.

6 Flodernas portar skall öppnas, och
palatset skall försmältas.

7 Och Huzzab skall föras iväg i
fångenskap, hon skall hämtas upp,
och hennes tjänarinnor skall leda
henne liksom med duvläten, slående
sig för sina bröst.

8 Men Nineveh *är* sedan gammalt
lik en vattendamm: ändå skall de fly
bort. Stanna, stanna, *skall de skrika*;
men ingen skall se sig om.

9 Tag ni byte av silver, tag byte av
guld: ty *det finns* inget slut på
förrådet *och* härligheten hos alla
slags behagliga föremål.

10 Hon är tom, och tömd, och
ödelagd: och hjärtat smälter, och
knäna slår ihop, och mycket smärta
finns i alla höfter, och alla deras
ansikten samlar *på sig* mörker.

11 Var *är* lejonkulan, och de unga
lejonens matplats, där lejonet, *ja* det

gamla lejonet, vandrade, *och* lejonets
unge, och ingen gjorde *dem* rädda?

12 Lejonet rev i stycken nog åt sina
ungar, och ströp åt sina lejoninnor,
och fyllde sina hålor med rov, och
sina kulor med sönderrivet byte.

13 Se, jag *är* emot dig, säger
härskarornas HERRE, och jag
kommer bränna upp hennes vagnar i
röken, och dina unga lejon skall
svärdet förtära: och jag kommer
hugga av ditt byte från jorden, och
dina sändebuds röst skall inte mer
höras.

Kapitel 3

1 Ve den blodiga staden! Den *är* helt
full av lögner *och* röveri; bytet ger
sig inte av;

2 Ljudet av en piska, och ljudet av
hjulens skramlande, och av de
struttande hästarna, och av de
skuttande vagnarna.

3 Ryttaren lyfter upp både det blanka
svärdet och det glänsande spjutet:
och *där finns* en talrik skara dräpta,
och ett stort antal döda kroppar; och
det finns ingen ände på *deras* lik; de
snubblar över deras lik:

4 På grund av den mycket vackra
horans många horerier,
häxkonsternas mästarinna, som
säljer nationer genom sina horerier,
och familjer genom sina häxkonster.

5 Se, jag *är* emot dig, säger
härskarornas HERRE; och jag
kommer blotta dina klädesfällor över
ditt ansikte, och jag kommer visa

nationerna din nakenhet, och rikena din skam.

6 Och jag kommer kasta vidrig smuts över dig, och göra dig avskyvärd, och kommer göra dig till ett spektakel.

7 Och det skall inträffa, *att* alla de som ser på dig skall fly från dig, och säga, Nineveh är ödelagt: vem skall sörja henne? Varifrån skall jag söka efter tröstare åt dig?

8 Är du bättre än folkrika No, som var belägen bland floderna, *som hade* vattnen omkring sig, vars vall *var* havet, *och* hennes mur *kom* från havet?

9 Etiopien och Egypten *var* hennes styrka, och *den var* ändlös; Put och Lubim var dina hjälpare.

10 Ändå *blev* hon bortförd, hon gick i fångenskap: också hennes små barn sönderkrossades i alla gathörn: och de kastade lott om hennes hedervärda män, och alla hennes stora män blev bundna med kedjor.

11 Också du skall bli drucken: du skall bli gömd, också du skall söka en styrka på grund av fienden.

12 Alla dina fästningar *skall vara som* fikonsträd med de första mogna fikonen: ifall de skakas, ja *då* skall de falla *rakt* ner i munnen på ätaren.

13 Se, ditt folk mitt i dig *är* kvinnor: ditt lands portar skall ställas vidöppna för dina fiender: elden skall förtära dina bommar.

14 Ös upp vatten åt dig för belägringen, rusta upp dina fästen: gå i leran, och trampa murbruket, förstärk tegelugnen.

15 Där skall elden sluka dig; svärdet skall hugga av dig, det skall äta upp dig som tummasken: gör dig talrik såsom tummasken, gör dig talrik som gräshopporna.

16 Du har förökat dina köpmän *till* fler än himlens stjärnor: tummasken fördärvar, och flyger iväg.

17 Dina krönta *är* som gräshopporna, och dina befälhavare såsom de stora gräshopporna, vilka lägrar sig i häckarna på den kalla dagen, *men* när solen kommer upp flyr de iväg, och deras plats, var de *är*, är inte känd.

18 Dina herdar slumrar, O Assyriens kung: dina förnäma skall bo *i stoftet*: ditt folk är skingrat *uppe* på bergen, och ingen man samlar *dem*.

19 *Det finns* ingen läkedom för din skada; ditt sår är elakartat: alla som hör ryktet om dig skall klappa händerna över dig: ty över vem har inte din ondska ständigt gått fram?

